

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 22 sierpnia 2017r. skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w B. powódka (...) w S. (Niemcy) wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 34 896,62 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

I 10 495,51 euro od dnia 3 lutego 2016r.;

II 24 401,11 euro od dnia 26 marca 2016r. tytułem ceny za sprzedane pozwanej towary (pozew k. 4 – 5).

Zapadłym w dniu 14 września 2017r. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty k. 51). We wniesionym od powyższego nakazu sprzeciwie z dnia 18 października 2017r. pełnomocnik pozwanej zaprzeczył faktowi powstania zobowiązania do zapłaty, niezależnie zaś od tego wskazał, iż dochodzone przez powódkę roszczenie pomija fakt wystawienia przez nią samą faktur korygujących zmniejszających przypadające do zapłaty należności (sprzeciw k. 78 – 80).

W odpowiedzi na powyższe pismo pełnomocnik powódki zmienił żądanie pozwu w ten sposób, iż wniósł o zasądzenie od pozwanej kwoty 33 621,69 euro wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwot:

I 9 220,58 euro od dnia 3 lutego 2016r.;

II 24 401,11 euro od dnia 26 marca 2016r. (pismo k. 84 – 85).

Sąd ustalił, co następuje:

W związku ze zrealizowanymi na rzecz pozwanej sprzedażami powódka wystawiła faktury opiewające na kwoty:

I 24 750,90 euro z terminem płatności na dzień 2 lutego 2016r. (tłumaczenie faktury k. 31 - 33);

II 24 401,11 euro z terminem płatności na dzień 25 marca 2016r. W fakturze tej wskazano numer zamówienia (...) (tłumaczenie faktury k. 26 – 28);

W dniach 15 czerwca i 14 lipca 2016r. powódka – w związku z dokonaniem na jej rzecz zwrotem przędzy - wystawiła odwołujące się do tego samego numeru zamówienia faktury korygujące opiewające na kwoty odpowiednio: 5 996,61 euro oraz 9 533,71 euro (faktury korygujące k. 61 – 62, zeznania świadka J. S. k. 93).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do brzmienia przepisu art. 535 kc. obowiązkiem kupującego jest zapłata ceny za odebraną od kupującego rzecz. Obowiązek taki ciąży zatem również na stronie pozwanej z tytułu dokonanych z powódką transakcji. W ocenie sądu, w świetle poczynionych w sprawie ustaleń nie może ostać się wersja pozwanej, wedle której transakcje takie nie miały miejsca, pozostaje ona bowiem w sprzeczności nie tylko z przedstawionymi przez powódkę dowodami w postaci wystawionych faktur oraz zeznaniami świadka, ale jest nie do pogodzenia także ze stanowiskiem samej pozwanej, która w złożonym przez siebie sprzeciwie powołała się na fakt zmniejszenia roszczeń powódki wynikający z wystawionych przez nią faktur korygujących. Powołanie powyższej okoliczności równoznaczne jest z przyznaniem wersji strony powodowej oraz zgłoszonego przez nią świadka, iż strony pozostawały jednak ze sobą w relacjach handlowych uzasadniających wystawianie przez powódkę na pozwaną faktur.

Orzekając o wysokości zasługującego na udzielenie ochrony roszczenia mieć należało na uwadze, iż strona powodowa wywiodła je z dwóch faktur, z których pierwsza wystawiona w dniu 4 grudnia 2015r. opiewała na 24 750,90 euro i oznaczona była numerem (...), druga zaś, wystawiona w dniu 25 stycznia 2016r. opiewała na 24 401,11 euro i oznaczona była numerem (...). Składając pozew strona powodowa dochodziła należności z późniejszej faktury w

jej pełnej wysokości, z wcześniejszej zaś w wysokości ograniczonej do kwoty 10 495,51 euro, co uzasadnione miało być dokonaną przez pozwaną spłatą w wysokości 14 255,39 euro (pозew k. 5). Stanowisko powyższe uległo zmianie po przedstawieniu przez pozwaną not korygujących opiewających na łączną kwotę 15 530,32 euro (sprzeciw k. 59, odpowiedź na sprzeciw k. 84). W odpowiedzi na powyższe zarzuty powódka pomniejszyła o wzmiankowaną kwotę swoją pretensję z tytułu faktury wcześniejszej żądając zasądzenia na jej podstawie jedynie kwoty 9 220,58 euro. Wbrew stanowisku pełnomocnika powódki jednak zgromadzony materiał dowodowy wskazuje jednak na to, iż obie faktury korygujące na łączną kwotę 15 530,32 euro dotyczyły w istocie faktury późniejszej, każdy bowiem z powyższych dokumentów odwołuje się w swojej treści do zamówienia oznaczonego numerem 79 329, innego zatem, aniżeli zamówienie nr (...) stanowiące podstawę wystawienia faktury wcześniejszej. Jak zatem wynika z powyższego, w sprawie niniejszej zaistniały podstawy do tego, by kwotą 15 530,32 euro pomniejszyć należność w kwocie 24 401,11 euro wynikającej z faktury późniejszej, co uzasadnia zasądzenie z jej tytułu jedynie **8 870,79 euro** i oddalenie powództwa z tego tytułu w jego pozostałej części. Co się tyczy żądania pozwu wywiedzionego z faktury wcześniejszej, to będąc związanym z mocy art. 321 par. 1 kpc. żądaniem pozwu sąd udzielił ochrony temu żądaniu co do dochodzonej z tego tytułu kwoty **9 220,58 euro** i jednocześnie na podstawie art. 355 kpc. umorzył postępowanie w sprawie w zakresie kwoty 1 274,93 euro, o którą to kwotę powódka ograniczyła pierwotne żądanie pozwu.

Co się tyczy należnych stronie powodowej w oparciu o przepis art. 481 par. 1 kc. odsetek za opóźnienie, to zauważyć należy, iż strona powodowa wbrew ciążącemu na niej w tym zakresie ciężarowi dowodowemu nie przedstawiła dowodów doręczenia pozwanej faktur, z których wywodzi obecnie żądanie zapłaty. Z uwagi na powyższe, jako pierwszą udokumentowaną datę, w jakiej pozwany znać musiał wysokość zadłużenia względem powódki, a zatem znalazł się w opóźnieniu z zapłatą, uznać należało dzień **4 października 2017r.**, (dowód doręczenia k. 56). w którym to dniu pozwany przedstawił powódce propozycję ratalnej spłaty zadłużenia. Od dnia następnego po wskazanej wyżej dacie należało zatem zasądzić odsetki za opóźnienie oddalając jednocześnie żądanie odsetkowe za okres wcześniejszy, jako nieudokumentowane.

Wobec utrzymania się przez powódkę w jej żądaniem w 52%, na podstawie art. 100 kpc. orzeczono o stosunkowym rozdzieleniu kosztów.

Z/ odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron